

**Моя Батьківщина –
Україна»**

1.Добрий день, шановні гості!

2.Добрий день Україно!
Свята моя земле!

1.Земля моя рідна- це моя Україна! Щасливі ми ,що народилися і живемо на чудовій ,багаті землі . Тут жили наші прадіди . Тут корінь роду українського що сягає сивої давнини, одвічних добрих традицій.

2.Тут ми робили свої перші кроки , відкриваи навколишній світ. Тут нам уперше забриніли звуки рідної мови . Тут ми навчилися відповідати усмішкою на усмішку, співчувати на чужий біль .

1.Нема без кореня рослини .
А нас людей без Батьківщини.

Вже скільки закривавлених століть
Тебе, Вкраїно, імені лишали...
Тож станьмо струнко в цю врочисту мить:
Внесіте прапор вільної держави!

Степів таврійських і карпатських гір
З'єднався колір синій і жовтавий
Гей, недругам усім наперекір-
Внесіте прапор вільної держави!

Ганьбив наш прапор зловорожий гнів
Його полотна в попелі лежали
Але він знов як день новий розцвів
Внесіте прапор вільної держави!

Повірмо в те, що нас вже не збороть,
І долучаймось до добра і слави.
Хай будуть з нами Правда і Господь –
Внесіте прапор вільної Держави !

під марш вносять прапор

1.Слова палкі мелодія врочиста.
Державний гімн ми знаємо усі
Для кожного села містечка міста-
Це клич один з мільйонів голосів.

2.Це клятва, заповідь священна
Хай чують друзі й вороги,

Що Україна вічна й незнищенна
Від неї ясне сонце навкруги.

(Гімн України)

1. За народним звичаєм стрічаєм
Як здавен ведеться на віку
Ми гостей пшеничним коропаєм
На чудовім тканім рушнику.

2. Хай рясніють квіти малиново
Пахне хай духмяно коровай
Щоб і дар земний і щире слово
Ви відчули, завітавши у наш край.

Пісня.....

1. Землю, на якій ми народилися, ми любимо понад усе на світі, називаємо Батьківщиною

2. Кожен із нас у своїх серцях несе маленький вогник гордості за те, що ми українці, що ми народилися на цій прекрасній землі, єдиній і неповторній.

(1 клас)

1. У віночок України
Заплетемо квіти нині.
Віночок — не проста краса,
Йому підвладні й небеса.

2. Про це відомо у нас зроду,
Він — оберіг народу й роду.

(2 клас)

1. Надзвичайно чудова природа нашої Батьківщини!

Я люблю кожна квіточку в полі
І струмок, що до річки біжить.
І високі, до неба, тополі,
Й чисту-чисту небесну блакить.
І у синьому небі лелеки,
Й журавлину осінню печаль.

Й споришеві стежки, що далеко
Розійшлись по землі в синю даль.
У маленькі свої долоньки
Я промінчики сонця ловлю.
Україну мою, рідну неньку,
Я усім своїм серцем люблю.

Хоч малий я , невеликий,
Зате добре знаю,
Що край рідний – Україна,
Я її кохаю.

Я – не просто українець!
Я – великий патріот,
Я люблю дуже сильно
Український весь народ.

Це я , козак,
У мене шапка і жупан,
У мене самопал – рушниця,
І шабля, рідная сестриця.

Буду сонечку радіти,
Землю скривдити не дам.
Буду світ увесь любити,
І рости на радість Вам.

Ось небо блакитне і сонце в зеніті,
Моя Україна - найкраща у світі,
Моя Україна – це ліс і озерця,
Безмежні степи і чарівні джерельця.

.Сади чарівні, мальовничії села,
Моя Україна – це пісня весела.
Це щира, багата, як світ, її мова
Крилата, така мелодійна, чудова.

Її обереги – верба і калина,
Червоні маки у полі достигли,
Найкраща у світі - моя Україна
Для кожного з нас ти у світі єдина.

1. А зараз давайте вдумаємося в зміст слова Батьківщина.

2. То що ж таке Батьківщина?
(3 клас)

Моя Батьківщина — це вишеньки цвіт
І верби над ставом, й калина.

Моя Батьківщина — це мрії політ,
Це рідна моя Україна!

Моя Батьківщина — це наша сім'я.
Затишний куточок і хата.

Це мама, татусь, бабця, дідो і я,
Всі рідні і друзів багато.

Моя Батьківщина — це злагода й мир
Та небо бездонне й чудове.

Це пісня чарівна, що лине до зір,
Й дитинство моє світанкове.

Моя Батьківщина — ліси і поля.
Від них в нас і радість, і сила.
Це та найсвятіша і рідна земля.
Що кожного з нас народила.

Ким в житті ти не станеш -
Шахтарем, хліборобом,
Зореплавцем хоробрим,
Будівничим, солдатом –
Слід завжди пам'ятати:

Коли любиш ти все це
І приймаєш у серце,
Як готовий щомиті
Від біди боронити
Кожну в лузі травинку,
Кожну в гаї пташинку,

Учні разом:

Значить – це Батьківщина
Має доброго сина.

ДІТИ:

1. складаєм обітницю
мамі і тату,
і святому Всевишньому Богу:
ми завжди любитимем
рідную хату,
і землю і небо,
і дитинства дороги,
мову Шевченка,
І віру Христову,
Звичаї народу
І вербу над ставом.

2. Врочисто даєм
непорушнеє слово-
ми віродимо нашу
козацькую славу!

3. Складаєм обітницю
нені-Вкраїні,
що будемо щиро
її ми любити,
що силу всю,
розум і вміння-
ми завжди готові
для неї зложити!

4. Очистим джерела,
насадим лісів,
вшануєм могили,
загоїм руїни-
складаєм обітницю
людям усім!

1. Є у нас, як і в кожній державі у світі, свій прапор — синьо-жовтий, свій герб — Тризуб, а також свій гімн «Ще не вмерла Україна».

(5 клас)

Кожна країна світу обов'язково має
свої символи. А що означає слово «символ»?

Учень. Символ — це предмет, який характеризує державу, відображає її побут, традиції, господарювання, історичне минуле, прагнення народу.

«Державними символами України є Державний Прапор України, Державний Герб, Держаний Гімн України». Символіка — своєрідна візитна картка країни, вона ніби представляє її, підтверджує її існування.

З глибини віків дійшла до нас ось така легенда. Жила собі жінка. І мала вона трьох синів. Сини зростали чесними, сміливими, дуже любили свою неньку і готові були віддати за неї своє життя.

Виросли сини і розійшлися по світах, прославляючи свою матір. Найстаршому мати подарувала на згадку про себе золоту корону з трьома промінцями. Корона зігрівала людей, вела вперед. За цю трипроменеву корону люди дали першому синові ім'я Тризуб.

Середньому синові мати дала в дорогу блакитно-жовтий одяг. Сміливий і сильний був середній син, і прославив він свою матір добрими звитязними вчинками. Люди запам'ятали його і назвали Прапором.

А найменший син отримав у дарунок від матері соловейків голос. І де б він не був, усюди лунала його дзвінка урочиста пісня. За цей голос і величний спів люди дали йому ім'я Гімн.

Так і донині по всьому світу золотий тризуб, синьо-жовтий прапор і урочистий гімн прославляють рідну неньку-Україну.

Вірші про прапор і герб.....

1. А тепер на карті нашої Батьківщини спробуємо знайти ту маленьку батьківщину, де ми з вами живемо. Кожна людина живе у селі чи у місті.

2. І саме з цих маленьких місцинок складається наша велика Батьківщина, що зветься Україною.

(6 клас)

1. Наші національні обереги- це символи життя, щастя, і долі. Червона калина під вікном, бабусина вишиванка, верба біля ставу і душа українського народу- рушники- це наша рідна пам'ять, наша історія- велична і все стверджуюча.

Посадіть калину на городі,
Щоб ожила рідная земля,

І свою пречисту вроду
Дарувала всім вона.

Посадіть калину коло хати,
Щоб на всеньке на життя!

Стане кожен ранок святом,
Дітям буде вороття.

Посадіть калину коло тину,
Щоби злагода цвіла!
Буде щедрою родина –
Буде честь їй і хвала.

Посадіть калину в чистім полі!
Хай вона освятить час.
Рід наш любить дуже волю,
Хай же воля любить нас!

Юнак: Було то дуже давно. На нашу землю хто тільки не нападав: ординці, турки, татари, половці. Ось налетіли якось турки. А сталося те на українській землі. Поширилась тоді чутка, що ватажка їхнього поранено отруйною стрілою, а отрута смертельна. Понаїхало тих лікарів та шептуні видимо-невидимо, але ніхто вилікувати не міг. Отоді і прийшла до табору одна дівчина.

(Сценка про калину. Діючі персонажі: Пелагея - українська дівчина, татарський воєначальник)

На сцену виходить Пелагея і, не вклонившись, підходить до воєначальника.

Воєначальник: Скажи, красуне, чому мені не вклонилася? Я завоював півсвіту, мені царі вклоняються, а ти- ні.

Пелагея: Ти мені повинен вклонитися, бо прийшов у мій дім, на рідну землю мою. Більше тобі скажу: ти повинен через два дні вмерти. Твоє життя в моїх руках. Ніхто тебе не врятує крім мене. Це я тобі кажу, Пелагея...

Воєначальник: Скажи, дівчино, чим доведеш своє пророцтво? А не доведеш – відрубую тобі голову.

Пелагея: Рвала я отруйне зілля – цикуду. Сіла відпочити, задрімала і побачила уві сні орла. Та орел не простий. На тебе схожий. Він палив міста і села, а людей гнав у рабство до своєї держави. І так йому щастило триста сім

днів, а на триста дев'ятий він має померти, бо вразила його стріла, отруєна цикудою – злим зіллям.

Воєначальник: Що ти хочеш від мене, дівчино ?

Пелагея: Перш за все, вклонися мені до самої землі святої, а заодно нехай вклоняться всі твої люди.

(Упав грізний завойовник ниць перед Пелагеєю, а за ним всі вклонилися до самої землі.)

Пелагея: А тепер слухай. Життя я тобі поверну за умови, якщо відпустиш всіх полонених в оселі їхні. Їм орати, сіяти, дітей ростити треба. І залиш мою землю з військом своїм. Заприсягнися і напиши кров'ю своєю, що ніколи не прийдеш грабувати мій народ.

Воєначальник :Зроблю як ти скажеш, красуне, не прийду більше на землю твою і твоїх людей відпущу. Тільки й ти мусиш обіцяти мені, що підеш зі мною.

Пелагея: На все піду за свій народ! Але хочу проститись із своєю сестрою Килиною!

Воєначальник: Добре!

Пелагея: Сестро, йди-но сюди.

На сцену виходить сестра Пелагеї - Килина.

Пелагея: Твоїм ім'ям сестро, назву рослину, красу якої оспівує найспівучіший птах, соловейко, а восени горять дивні кетяги ягід, налитих нібито самою кров'ю щедрої нашої землі. Ті ягоди повертають здоров'я людині. Буде вона зватися Калиною і будеш ти символом держави своєї - України.

(Калина співає піню А. Демиденко та Г. Татарченка „Україночка”)

Не одні хати у полон мене брали,
Били – вбивали, на чужину гнали, (двічі)
А я не скорилася,
І з сльози відродилася,
Українкою я народилася!

Кажуть хлопці

Я сама, наче квіточка,
Що пливуть мої слова,
Як та річечка,
Що душа моя співає,
Мов сопілочка,
А я просто українка,(двічі)
Україночка.

(Калина співає пісню „Одна калина за вікном” ,танець)

Юнак: Калино, безсмертна калина,
Ти в нашому краю зросла.
Вкраїно, моя Батьківщино,
Ти символ калини й добра.

Ведуча: А як не сказати таких слів!:

Вишита колоссям і калиною,
Вигойдана співом солов'я.
Звешся веселково Україною,
Нене, зачарована моя.

Вишиту колоссям і калиною,
Виборену кров'ю і вогнем.
Називаєм гордо Україною,
І ніхто нам цим не докірне.

Пісня.....

1.Обереги мої українські,
Ви прийшли з давнини в майбуття.
Рушники й сорочки материнські
Поруч з нами ідуть у життя.

2.Нам любов'ю серця зігрівають —
Доброта і тепло в них завжди.
Вони святість і відданість мають.
Захищають від лиха й біди.

1.Й образі, що на стінах у хаті,
Наставляють на істинну путь.
Українці, душею багаті,
Крізь віки у майбутнє ідуть.

Пісня.....

1. Рідне слово моє- в нім озвуться віки,
Рідне слово моє- і крізь хмари сія.

2. Словом вишию день- простелю рушники
А на тих рушниках- Україна моя!

Танець «Ти шляхом праведим святим йшла до волі»

1. Не було би українське свято,
Коли б ми не стали жартувати.
Україна, то велика сила,
Плюс ще добрий гумор і сатира.

1 Учениця: Не дамо загинути, зів'янути, піти в небуття традиціям нашого народу!

2 Учениця: Збережемо!

3 Учениця: Піднімемо!

4 Учениця: Відродимо!

1. Вставай, народе, в єдину лаву,
Шикуй братерство всіх наших мов,
Вставай творити свою державу.

Танець це моя Європа.

2. Україна! Країна смутку і краси, радості і печалі. Це історія мужнього народу, що віками боровся за волю, за своє щастя, свідками чого є високі в степу могили, обеліски та прекрасна на весь світ народна пісня.

Бо найкращі вояки
Запорозькі козаки!
І не буде переводу
Українському народу
Доки із глибин сторіч
Долина козацький клич.

Пісня.....

1. Цей рік найтяжчий для України за роки незалежності. У боротьбі за краще європейське майбутнє наш народ зустрівся з агресією Російської Федерації. РФ анексувала Крим, а зараз веде неоголошену війну на Сході країни.

Ці дні додали жінкам сивини,
Всі з остархом вслухалися в новини,
Благали Бога, аби їх сини,
Додому повернулися живими.
Чоловіки втішали - "Годі, мати,
Він там живий.
З братами Україну боронить,
І ми з тобою будемо чекати,
Дасть Бог, ще на весіллі будемо гуляти".
А він... із кулею в скроні вже лежить -
Ридає сивочола мати, і батько не ховає сліз,
Вони так мріяли його живим обняти...
А він прийшов в труні до них.
Велика Шана Вам, батьки країни,
Що виховали ви таких синів.
Вони навіки Гордість України
Небесна Сотня
Воїнів, Синів.

Сьогодні ми відкриємо дошку пам'яті Небесної сотні у нашій школі.
Трагічна музика

ПЛАЧ МАТЕРІ

Вже осінь... а ти її вже не побачиш, сину...
Як ти її любив... як ти любив життя...
Невже це правда...?!!!
Невже немає вороття...?!!!
Мою кровиночку... моє дитя..
Кладуть сьогодні в домовину...
СИНУ!!!
Синочку мій... ріднесенький...
Прокинись...
Всміхнись до мене... серце материнське
Знесе, стерпить усі пережиття
Прийме воно весь біль і горе світу
Та не під силу серцю мами зрозуміти
Коли іде дитина із життя...
Любовою серце матері живе
Молитвою, надією в дитині
Ніколи серце мами не прийме

Свого синочка бачить в домовині
Весь світ кричить:
Герої не вмирають!!!
України діти сльозами земленьку вмивають
А серце мами, сину, серце мами...
Вмивається кровавими сльозами...
І біль страшний, і крик німий
Серце і душу розриває...
Мій Світе!!! Цвіте!!! Ангелочку!!!
Надіє!!! Віро!!! Мій синочку!!!
Невже...?!!! Невже тебе немає...
Прокиньсь, дитинонько моя...
Чому ж там ти...?!!!
Чому не я...?!!!
Тобі б, синочку, весни зустрічати
Життю радіти, та цвісти
Ти будеш ангелом із неба прилітати
В ночах безсонних, до мами сироти...
Пішов у вічність ти мій сину...
Із Вірою! Надією! В Любові,
За свій народ! За Україну!
Невинна жертва твоєї крові..

«Лине кача»

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач.
Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.

Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Простіть нас мамо. і ти прости нас, Сину. Бо так не мало бути. Народі мій - забути їх не смій! Бо їх забути - це вбить в собі людину!!!

НЕБЕСНА СОТНЯ

Присвячується героям України, що боролись проти тотального бандитського режиму і віддали своє життя за волю українського народу..

Чи чуєш, брате, Україна плаче?
Увесь Майдан співає "Пливе кача" ...
- Та так, Устиме, вони нас не бачать,
Тому-то плачуть, от тому-то й плачуть.

Скажіть нам, Юро, Ви вже тут давненько,
Чому і тут, і тут щемить серденько?
- Тому, Назарцю, що воно безсмертне,
Тому-то й терпне, от тому-то й терпне.

Георгію, Михайле і Сергію,
Не українці за вкраїнську мрію?
- Ми українцями давно по духу стали.
Тому повстали, от тому повстали.

А ти, Андрію, що служив театру,
Мабуть, сумуєш за вогнями рампи?
- Та так, сумую... Їх народ вмикає -
Дивись палає, он Майдан палає!

Скажіть, Миколо, Ви ж вчителювали?
Ви ще багато дітям не сказали...
- Я так любив їх!.. Та вони зуміють...
Все зрозуміють, швидко зрозуміють.

Сусіде, брате, і синочку, й тату,
Чому на небо вас пішло багато?
- Тепер небесна сотня ми крилата,
Щоб зберігати, вас оберігати!..

Сьогодні не в силі і сильні змовчати
Бо кожного серце від болю кричить

Коли на Майдані відспівують СОТНЮ
Що в вічність у славі до Бога летить.
Матусі гордяться своїми синами –
Бо душу і тіло зложили своє
За волю народу, що їх не забуде
Бо слава козацького роду живе!

Не плачте бабусі, що внуки завчасно
Піднялись до Бога раніше від вас,
Бо тільки Всевишньому знати дорогу
Й коли і для кого настав уже час.

Вони ж бо пішли у НЕБЕСНУЮ СОТНЮ
І так, з висоти, вберігатимуть нас,
Щоб вже не змогли вороги підступити
А для України настав слухний час.

Одна у них ненька, одна Україна,
Пробачте, для неї віддали життя
А Вам вона нині вклоняється щиро
За їх виховання й безсмертні серця!

Всі вони були різними людьми зі своїм місцем у цьому складному світі і своїми планами на життя, та їх об'єднала любов до України і смерть заради нашого майбутнього. Ми маємо постійно про це пам'ятати...

1.Цей рік найтяжчий для України за роки незалежності. У боротьбі за краще європейське майбутнє наш народ зустрівся з агресією Російської Федерації. РФ анексувала Крим, а зараз веде неоголошену війну на Сході країни.

Вірш про війну на Сході

Кожного дня у зоні АТО гине чиїсь син, батько, товариш...Зараз матері словами пісні хочуть звернутися до своїх синів.

Пісня «Виростеш ти сину»

(Слова матері)

1.Чому цей світ такий жорстокий?
Навіщо нам ота війна?
Страждають діти, гинуть люди,
А скільки знищено майна!

2. Скільки прекрасних людей загинуло на війні, скільки згоріло міст і сіл, скільки полів розтоптали гусениці ворожих танків. Душі загиблих ... Вони очима-зорями дивляться на нас з небес, журавлями пролітають над нами, сумно курличучи в небесній даліні.

Давайте хвилиною мовчання вшануємо пам'ять тих людей, які воювали за мир, хто віддав своє життя в ім'я світлого майбутнього.

(хвилинка мовчання

1. Вічна пам'ять

Тим, хто загинув!!!

2. Вічна слава

Тим, хто живий!!!

1. Нехай на світі спокій буде,
Сьогодні! Завтра! Назавжди!
І хай літають завжди журавлі,
І колоски видзвонюють наліті.

2. Гей, веселка угорі
Вигукнулась край неба,
Мир потрібен дітворі,
А війни не треба!

(Діти тримають в руках різнокольорові кульки, в 3-х дітей кульки з матеріалами, що складають слово "Мир").

5-а дитина.

Світ барвистий, веселковий.
Різно-різнокольоровий.
Мов народжений красою.
Наче скроплений росою.
В чистих барвах, як обнова. —
Вся планета кольорова.
І на ній веселі діти
В мирі, дружбі хочуть жити.

1-а дитина.

Літери мальовані на кульках несемо.
В Андрія кулька з літерою «М».
Вирветься ниточка — спробуй злови!

2-а дитина.

Кулька в Наталі з літерою «И»...
Навіть Саша жартома голову задер
Кулька в нього з літерою «р»:

3-я дитина.

Кульки піднялися
У небесну шир
Дружно злітає вічне слово «Мир».

(Танець «Композиція з кульками». Муз. М.І.Кимка, рухи Е.Корновухової).

1-а дитина.

Скрізь хай буде сонечко, не гуркоче грім.
Миру бажаємо людям усім!

Всі: Миру бажаємо людям усім!

Ми різні з материнської колиски,

Та всі ми діти щирої землі.

В родині вільній всі ми – українці

Ми України доньки і сини

Благословенна у віках земля

З хлібами щедрими під небом синім.

Велично й впевнено зійшла зоря

Нової України!

Вона в моїй душі, в серцях людей,

У радощах та у скрутну годину.
Ім'я її прекрасне і святе —
Повіримо в Україну!
Вона добро несе в новітній світ,
Довічну віру й пісню солов'їну.
Тож пам'ятаймо пращурів завіт —
Любити Україну!
Правічна і нескорена земля
Хлібами сходить у прийдешню днину.
Допоки світить праведна зоря -
Шануймо Україну!

1. Шануйте і любіть свою прекрасну, рідну неньку-Україну, шануйте славні традиції, звичаї нашого народу, пам'ятайте завжди і скрізь, що ми — діти козацького роду, онуки славних пращурів великих, що не корились ні мечу, ні кулеметному вогню, а свято вірили у світле майбутнє своєї держави.

2. Давайте за це і помолимося...

Дякую Тобі, Боже,
За ніченьку гожу.

Дякую любенько,
Що підняв раненько.

Тебе, Господи, прославляю,
Тебе, Господи, величаю.
Молюся щиро до Тебе:
Дай нам чистого неба!
Дідусеві та бабусі,
Таткові й матусі
Здоров'ячка дай,
І кожній родині
По всій Україні
Щастя й добро посилай.
«Молитва за Україну»

